

Naar den høitærede Minister i den Anledning bemærkede, at det kunde betragtes som et Slags Beberlag, fordi Actieselskaber bleve fritagne for at ubrede Indkomstskat, da forekommer det mig for det Første, at denne Argumentation ikke har meget af bethyde, naar man, som den ærede Minister, anseer det for ubegrundet at paalægge Actieselskaber denne Indkomstskat — og det er en Mening, som jeg tilvisse deler med ham — men dernæst er det ogsaa aabenbart, at denne Paragraph vil kunne komme til Anvendelse paa flere Actieselskaber og deslige, end der under nogen Omstændighed kunde være Tale om at paaligne Indkomstskat, idet Paragraphen nemlig maatte kunne anvendes ogsaa paa Selskaber, der aldeles ikke have deres Sæde eller høre hjemme i Kjøbenhavn. Dog det var ikke saa meget derom, jeg vilde tale, men jeg vilde nærmest høre et Par Ord mod Bestemmelsen i det sidste Punktum i § 9, hvor det hedder, at forsaavidt Vedkommende vægrer sig ved at meddele de forlangte Oplysninger, afgjør Indenrigsministeriet, hvorvidt han dertil er pligtig osv. Ifølge Motiverne til Udkastet er det ikke uantageligt, at denne Bestemmelse tildeels ialtsald er bleven foranlediget ved den Bemærkning af Magistraten, at navnlig Nationalbankens Embedsmænd, ifølge Bankens Reglement, kunde være ligefrem forpligtede til ikke at meddele nogle af disse Oplysninger; jeg veed nu ikke, om det har været Meningen med den foreslaaede Bestemmelse at ville ophæve denne Bestemmelse i Bankens Reglement, og dersom det har været Meningen, saa mener jeg, at det Bedste havde været, at det var blevet sagt ligefrem; men dersom det ikke har været Meningen at give en ny Lovbestemmelse, som uden videre skulde gjøre det til Pligt for Alle og Enhver at meddele Oplysninger, naar de blive forlangte i disse Siemeb; og altsaa forsaavidt at hæve alle mobstaaende Lovbestemmelser — skulde det ikke være Meningen, da maa jeg ansee det for meget urigtigt, at Indenrigsministeriet vil gjøre sig selv til Dommer over, hvorledes Selskabers eller enkelte Personers lovmæssige Forpligtelser ere at forstaae.

Scherfig: Efter de Udtalelser fra mange ærede Talere er man meget udsat for at komme ind paa Gjentagelser, men jeg skal saavidt muligt søge at undgaae det. Hvad nu Brolægningskatten angaaer, maa jeg henholde mig til de udførlige Oplysninger, der i saa Henseende ere meddeelte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Kasfer); hvad derimod den nye Classeskat angaaer, skal jeg tillade mig nogle yderligere Bemærkninger. Denne Skat paa Næringen er en forlods Beskatning, og allerede af den Grund maa jeg ansee den for mindre vel begrundet, og i ethvert Tilfælde maa jeg ansee en saadan Skattnorm for høist urigtig, naar Næringsloven træder i Kraft. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at Alt, hvad der er anført for at begrunde Indførelsen af denne Classeskat, er af den Bestaaffenhed, at det ikke har kunnet overbevise mig om Rigtigheden af den. Det væsentligste Motiv, som den høitærede Minister anførte til Fordeel for den, bestod deri, at sidste Gang blev det i Borgerrepræsentationen kun med 17 mod 14 Stemmer vedtaget, at Nærings- eller Classeskatten skulde bortfalde. Jeg har derefter seet hen til, hvad den Minoritet, til hvem den høitærede Minister i dette Tilfælde har troet at burde slutte sig, har anført, for maaskee deraf at blive overbevist om Skattens Hensigtsmæssighed; men jeg har ikke fundet andet, end at denne Minoritets væsentligste Grund gaaer ud paa, at Bibeholdelsen af en Skat paa Næringen to Gange tidligere er vedtaget af Borgerrepræsentationen. I denne Anledning maa det imidlertid erindres, at det igaar blev opløst her i Forsamlingen, at det Mødsatte, nemlig at Skatten skulde bortfalde, tre Gange er vedtaget i Borgerrepræsentationen, og naar, for at bruge den høitærede Ministers egne Ord, „alle gode Gange ere tre,“ saa bør naturligtviis, naar et saadant Hensyn overhovedet skal have nogen Indflydelse, Resultatet være, at der taler Mere for dens Ophævelse end for dens Vedligeholdelse.